

Les tres batalles de la República

Els tres obstacles més importants amb els quals topava el poble quan reclamava les seves llibertats, eren l'exèrcit, el clergat i la plutocràcia.

Els que es van creure que això era possible, tenien el seu fonament de creure-ho, però anaven equivocats.

Aleshores, quan va venir la República i veieren que no esdevenia el que ells havien temut, quan s'adonaren que nosaltres érem unes persones decents, més decents, naturalment, que les del temps de la Monarquia...

Tres enemics. Calia donar tres batalles. Ja n'han estat donades dues. La batalla als militars la va donar Manuel Azaña des del ministeri de la Guerra.

La segona batalla, la batalla al clergat, no la va iniciar l'Azaña, però en un moment de certa confusió es va posar al davant dels assaltants i va dur-los a la victòria.

Els seus descobriments, sobretot en el camp de les aplicacions elèctriques, són innombrables. En el moment de morir tenia en estudi diversos projectes en aquest sentit.

Ara caldrà donar la tercera batalla. La tercera batalla serà donada a la plutocràcia. De fet, avui ja no governen els rics, com en els temps de la Monarquia, ni el Govern no posa l'Estat al seu exclusiu servei.

El President a Borges Blanques. Gent de la Segarra, d'Urgell, de les Garrigues, aclamen Francesc Macià, qui anava acompanyat de l'alcalde de Barcelona, Jaume Aiguader, dels consellers de la Generalitat Ventura Gassol i Joan Casanoves

Dimenge el President féu un viatge de salutació al poble de les Borges Blanques. Sortí de Barcelona a les nou del matí.

En tots els pobles del trajecte, fins Mollerussa, Macià i els seus acompanyants eren saludats amb aplaudiments i visques.

L'arribada a Les Borges constituí un espectacle meravellós. A banda i banda de l'automòbil del President homes, dones i infants aplaudien i victorejaven frenèticament.

Des del balcó de l'Ajuntament, Ventura Gassol adreçà la paraula al poble congregat a baix.

UNA GRAN PERDUA. Tomàs A. Edison ha mort

West Orange (Nova Jersey, EE. UU.), 19. — Ahr a les 3.24 (hora local) deixà d'existir el famós saví Thomas Alba Edison.

NOTA BIOGRÀFICA

Tomàs Alba Edison, el gran inventor que acaba de morir, ens ha donat l'exemple d'una vida plena i d'una vellesa àgil i fructífera.

Edison nasqué l'11 de febrer de 1847 a Filan (Estat d'Ohio) d'una família molt modesta.

En 1862 salvà la vida del fill petit del cap d'estació de Port-Huron i el pare per a testimoniar-li el seu reconeixement li ensenyà tot el que li sabia del telègraf i de l'electricitat.

Una guerra sorda al règim nou perquè aquest profit general que ha dut a la col·lectivitat és en perjudici de llur interès particular i personal.

Amb Manuel Azaña al davant del Govern, aquesta tercera batalla el poble la guanyarà igualment com les dues anteriors.

En el míting de la tarda parlaren Jesus Sans, J. M.ª Espanya, Pere Mias, Humbert Torres, Jaume Aiguader, Joan Casanoves, Ventura Gassol i clogué l'acte el President

llargues corrues, al seu costat. I els balcons cada vegada es veien més plens.

Eren a rebre el President, comissions dels Ajuntaments de Soleràs, Cervià, Omellons, Torms, Joventut Republicana de Vinaixa, Albi, Arbeca, Granadella, Juncosa, Joventut Republicana E. C. de Mollerussa, alcalde de Vilosell, Centre Republicà de Vilosell, Pobla de la Granadella, Ajuntament de Bellanès, E. R. de Maldà, Ajuntament d'Albagès, Artesa de Lleida, Joventut Republicana de Torregrossa, Villanova de Bellpuig, Ibars d'Urgell, C. E. R. d'Anglesola, Centre Republicà Federal de Lleida, Comitè d'Esquerra de Tàrrès, Centre d'Esquerra de Ciutadella, Espluga Calva, el Comitè Comarcal d'Esquerra Republicana i Antoni Surrañes de Castellvell.

ELS PARLaments DE SALUTACIÓ

Des del balcó de l'Ajuntament, Ventura Gassol adreçà la paraula al poble congregat a baix.

costums, Edison dignificava la seva pàtria, on era molt estimat i fou homenatjat enguany. Sempre trobà en el treball una font de gaudi. La humanitat ha d'estar-li reconeguda.

COM VA ESDEVENIR GRAN INVENTOR

Nova York, 19. — Amb motiu de la mort de Thomas Edison els diaris dediquen columnes senceres a la memòria del famós saví, amb tota mena de detalls per a explicar la seva vida accidentada.

Edison nasqué l'11 de febrer de 1847 a Filan (Estat d'Ohio) d'una família molt modesta.

En 1862 salvà la vida del fill petit del cap d'estació de Port-Huron i el pare per a testimoniar-li el seu reconeixement li ensenyà tot el que li sabia del telègraf i de l'electricitat.

Vertaderament aquí fou on començà la carrera extraordinària d'Edison. Operari telegrafista en petites estacions fins que aconseguí un lloc a Nova York, la seva vida fou difícil i pesada fins el dia que el director de la "Gold Reporting Telegraph" que transmetia el curs de l'or a totes les agències de canvi i corredors, li comprà per quaranta mil dòlars l'invent d'una aparell seu.

Malgrat la seva avançada edat i la seva gran fortuna, Thomas Edison ha romàs fins fa poc abans de la seva mort, al front dels seus laboratoris tractant sempre de trobar algun perfeccionament beneficiós per a la humanitat.

la lluita per l'Estatut de Catalunya i anar guanyant totes les batalles que se'ns presentin. Però no tindrem la joia completa fins que no hem guanyat la batalla definitiva. I aquesta batalla la guanyarem perquè tenim Francesc Macià al nostre costat, que ahir era el diputat del vostre districte i avui és el President de Catalunya.

En nom de l'alcalde de Barcelona, Jaume Aiguader, i del conseller de la Generalitat, senyor Casanoves, jo us remercio aquesta rebuda que ens heu fet, i us ho remercio amb tot el cor.

FRANCESC MACIÀ us saludo amb aquesta salutació catalana: Déu vos guardi!

LA SALUTACIÓ DE MACIÀ

Una vegada apaivagats els aplaudiments i visques a Macià, el nostre President va dir, visiblement emocionat:

"Amics que m'heu acompanyat: Esteu davant el poble de Les Borges, i gràcies a aquest poble jo he fet la campanya que he fet. Perquè el que em lliga amb aquest poble no són llaços sinó cadenes d'acer.

Tanmateix, Joan Alavedra, no cessa completament el seu treball a L'OPINIÓ, on sempre tindrà un lloc. De moment, ens honorem encara publicant les seves col·laboracions.

LES SESSIONS DE NIT

per Gaston Ry

— Caldria que la Constitució prohibís el treball nocturn de la dona... — Home, i com s'ho farien les diputades?

Recordem totes les entitats adherides que aquesta nit té lloc la reunió del Ple, al carrer de l'Hospital, 110.

El Parlament de la República

Del passat debat sobre la qüestió religiosa

Intervenció de Lluís Companys, Cap de la minoria de l'Esquerra Republicana de Catalunya

El Sr. PRESIDENTE: El señor Companys tiene la palabra.

El Sr. COMPANYS: Se advierte en el tono del debate y en el ambiente de la Cámara la importancia y la gravedad del momento.

Debo decir más (y no me dejaré mentir algunos representantes de minorías, entre ellos el representante de la minoría radical y algún amigo que se sienta en estos bancos, muy alejado de nuestras ideas), debo decir que les había

Debut a un excés de treball professional, el nostre bon amic Joan Alavedra es veu obligat a cessar en el seu càrrec de cap de redacció del nostre diari, que havia ocupat des del primer dia a satisfacció de tots.

No cal dir com lamentem la decisió del nostre bon company, ni com persistirà entre nosaltres el bon record del seu tracte quotidià en els primers temps d'aquesta etapa periodística.

Tanmateix, Joan Alavedra, no cessa completament el seu treball a L'OPINIÓ, on sempre tindrà un lloc. De moment, ens honorem encara publicant les seves col·laboracions.

aquesta unió també hi tinguin un bon lloc les nostres dones, ara que ja tenen vot. Siguen ciutadans dignes d'aquest poble, bons fills de la terra, homes i dones, per la nostra Catalunya, per la nostra llibertat!

EL DINAR INTIM Abans d'anar a dinar, el President i el senyors Gassol, Aiguader i Seguí a la pàgina 2

Reunió del Ple Comarcal de Barcelona

Recordem totes les entitats adherides que aquesta nit té lloc la reunió del Ple, al carrer de l'Hospital, 110.

Cal que els representants portin una llista dels socis de la seva Entitat, ultra la credencial de nomenament de delegats.

anunciado previamente que la última invitación que el Sr. Azaña ha hecho iba a realizarla esta minoría.

Després de l'assassinat d'Antoni Borrell

"El Correo Catalán" és multat amb cinc mil pessetes. — A Espanya no hi ha reis. Les forces armades dels reaccionaris. L'activitat policíaca

El ministre de la Governació ha imposat una multa de cinc mil pessetes a "El Correo Catalán" per haver publicat unes esquetes anunciant els funerals del senyor Jaume de Borbó en les quals li donava els títols sobirans de rei d'Espanya i comte de Barcelona.

Al Govern Civil varen facilitar la següent nota: "Com sigui que han aparegut en alguns diaris notes suplicades i fins algun telegrama d'una entitat tradicionalista en forma d'organització militar, ha estat ordenada la dissolució d'aquella i es prohibeix que cap entitat empi terminologies corresponents a institucions armades, sigui quina sigui la seva finalitat."

El regidor senyor Josep Samblancat va anar ahir a visitar el Governador per tal de facilitar-li certs detalls sobre el presumpte assassí Lluís Vallès --- que aquest és el nom veritable --- i els seus probables còmplices.

El regidor senyor Josep Samblancat va anar ahir a visitar el Governador per tal de facilitar-li certs detalls sobre el presumpte assassí Lluís Vallès --- que aquest és el nom veritable --- i els seus probables còmplices.

El regidor senyor Josep Samblancat va anar ahir a visitar el Governador per tal de facilitar-li certs detalls sobre el presumpte assassí Lluís Vallès --- que aquest és el nom veritable --- i els seus probables còmplices.

"Montserratí visitat pels artistes catalans"

EL FALL DEL JURAT IU PASCUAL, FRANCESC DOMINGO I ALFRED SISQUELLA GUANYEN, RESPECTIVAMENT, ELS TRES PRIMERS PREMIS DE DEU MIL PESSETES

Tot i que en el moment que escrivim aquestes línies el Jurat qualificador de les obres presentades al Concurs "Montserratí visitat pels artistes catalans" no hagi encara fet públic el seu fall, podem assegurar als nostres lectors que els premis han estat atorgats als artistes següents:

- Primer premi de paisatge: 10.000 pessetes a Iu Pascual. Premi "Montserratí històric": 10.000 pessetes a Francesc Domingo (votat per unanimitat). Premi "Montserratí llegendari": 10.000 pessetes a Alfred Sisquella (votat per unanimitat). Premi de 5.000, a Joan Serra. Premi de 4.000, a Daura. Premi de 2.500, a Pruna. Premi de 1.500, a Bosch-Roger. Premi de 1.000, a Campmany. Premi de 1.000, a Callicó. Premi de 1.000, a Davallillo. Premi de 500, a Grau Sala. Gravats i dibuixos... Premi de 2.500, a Vila Arrufat (votat per unanimitat). Premi de 1.500, a Ricart. Premi de 500, a Mora (dibuixos colorits).

El jurat estava constituït pels senyors Rafael Benet, Màrius Gifreda, J. Folch i Torres, Mossèn Trens, el P. Gusi, O. S. B., i Carles Capdevila.

El jurat estava constituït pels senyors Rafael Benet, Màrius Gifreda, J. Folch i Torres, Mossèn Trens, el P. Gusi, O. S. B., i Carles Capdevila.

Segueix a la pàgina 3